



**Nestoris Nouariensis vocabula suis locis: &
s[e]c[un]d[u]m Alphabeti ordinem collocata ...**

Nestor, Dionysius

[Straßburg], 1507

VD16 VD16 ZV 4606

A ante B

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98842](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98842)

Nestoris Dionysij Nouariensis: ordinis
Minorum Liber primus foeliciter incipit.



Abax huius abacis antiqui
ores nostr. (teste Priscia.)
daclinabāt: a cuius græcō
grō *Του αβακος* Post
hic abacus dixerūt. Est au
tē abacus mensa: sup̄ qua
comedere consuevit: vñ
(vñ alijs magis placet) sup̄
q̄ potoria vasa locant. Inde etiā hæ quadræ in
quibus concisæ carnes disponunt: abaci voca
ti sunt. Plinius lib. xxxvij. Ampli tudine nunq̄
paruos excedunt abacos. Tabella item: super
qua decuplationes fiunt: abacus dicta est: quin
etiā ipsa decuplatio. Nā inde etiā cū calculi q̄
dam fiunt: abaculi vocant. Plinius lib. p̄faro.
Veluti est calculi fitt: quos quidā abaculos ap
pellāt. Abacus cū primā corripit: cū vnico b
scribit. Persius saty. ij. Nec qui abaci numeros
Iuue. Vre oli sex. Ornamenta abaci. Ausoni.
Atq; abaci famio sæpe onera felle luto.
Abbas abbat s cū duplicato b scribit: syrum est
Hierō. teste: & pater interpretat. Abas huius
abantis propriū viri nomē: cū vnico b: prima
correpta. Vir. ænei. i. Et quā vētus abas. Sta.
ij. the. Et bellator abas: indignatusq; tonantē.
Abātes est vnico b populi quidā sunt lonū in
ter achiuos: teste Herodoro lib. histori. i. Alios
eodē nomine dixit in argonautica Orpheus cē
iuxta pontū. Rursum & alios scribit Arista
rchus sup̄. ij. ilados esse insulæ eubææ. Aba
tos cū vnico b. insula est circa extrema ægypti
in memphitica palude. Simili cognomine loc⁹
quidā vñtra ægyptū: & æthiōpas ab antiquis
vocabat: vbi primū Nilus magno fragore de
scendit: de quo Luca. lib. x. Hinc abatos quam
nostra vocat venerāda vetustas: Terra potēs
primos sensit percussā tumultus.
Abactor. Require in dictione Abiges.
Abaculus. Requi. in. dic. Abax. Abacus. Ibidē
Abas. Requi. in. dic. Abbas. Abantes. Ibidē.
Abacos. Ibidē. Abatis. Requi. in. dic. Abextis
Abacidenibus. Require Ibidem.
Abextis ab Vgutione: Mamotreto: Britōe Ca
tholico in dedi. & cō s gen. esse tradit: ita vt ex
ponatur ab extis: qui vel quæ extra aspiciunt. Sili
quoq; modo abatis: q̄ vñ quæ mēsuris præest
vel annonā mensuris diuidit. Ab accidenibus
qui vel quæ scribit vel notat accidentia. A cō
mētarijs vel a cōmētariensibus (vñq; em cō
peritur) cancellarius vel cancellaria. A calculis
qui vel quæ præst calculis vel poculis custo
diendis. A responsis qui vel quæ dat reponsa.
A secretis vel secretaria: quæ loquēdi modū in

facra scriptura frequētē iuenies. Ego autē duas
esse dictiones cōtenderim: præpositionē sc̄z &
nomen: quod hac etiā auctoritate comproba
mus. Cice. ad Atticū. Nec vllam aliā ob causā
seruū a pedibus meis Romā misi. Nā si vnica
dictio (vt isti volūt) a pedibus accusariui hic ca
sus esset: dixisse debuerat Cicero mēi: nō meis
vt adiectiuū cū substantiā cōcordaret: cū vñq; cō
grue sic loqui potuisset: seruū mēi a pedib; Ro
mā misi. Placet ergo: vt duæ dictiones sint: &
sub duplici accentu pronuncient: et ubi substanti
uiū nō ponit: subaudiatur seruus sc̄z vel mi
nister: serui vel ministri: seruo vñ ministro: put
expostulare ipsum verbū a quo regeur. Ape
dibus is dicit: qui ad iter pedes mittit. Martialis.
Cur non mensa tibi ponit a pedibus. Suetoni.
in domitiano. Epaphroditū a libellis capitali
poena cōdemnabit. Is a libellis vocat: qui libel
lorū qui a supplicio dant: curā gerit. Et in Ne
rone ait: Nec dispensatorib; aut amanuensibus
exceptis recepit. Amanuensibus sue amanib;
is appellat: qui litteras excipit vñ describit. Qui
etiā p̄ ablitū nu. sin. loq; cōsueuerūt. Idē Suetō.
in Augusto: Talis amanu q̄ p̄ epla prodita
denarios quingentos accepisset: crura effregit.
Hierō. i. ij. Regū. ca. xxij. Fecit etiā sibi dauidq;
auriculariū a secreto. i. auriculariū secretariū.
Abiges: Abigeus: Abactor in vno scato accipi
pnt. Trib; em̄ his vocabulis pecuariorū aialitū
fures appellati sunt. Proprie Abigeus est q̄ peccō
ra a pascuis & armēis subducit. ff. de abigis:
vbi habet. Qui pecudē vnā aberrantē. vñ q̄s
de solitudine adduxerit: nō est abigeus: sed fur
quia abigeus pprie gregē abigit. Vñ Claudi⁹
fur ab abigeo discernit dicit: Nā q̄ vnā suem
surripuerit: vt fur coercet: qui vero gregem
vt Abigeus.

Abigeus. Requi. in dictione Abiges.

Abiugo. as primæ cōi. & Abiungo. gis. tertiæ
in vno scato accipi possunt: vt scribit Nonius.
Simili mō dici potest: Disiugo Disiungo: Siu
go Siungo: Coniugo Coniungo: Adiugo Ad
iungo. Vñ mediā corripit syllabā: alterum
illam positione producit.

Abiungo. Require in dictione Abiugo.

Abnuo abnuis ter. cōiuga. & abnuo abnuis se
cunda declinari pōt: teste Diome. Ennū inducē
te dicentē. viij. annaliū. Certare abnuo metuo
legonibus labem.

Abnuo. Requi. in dictione Abnuo.

Abominor ex ab & ominor: absq; aspiratione
ante o scribit: deponēs qdē (vt nōnulli volūt)
p̄bū: qdē tñ Prisc. & Proby cōe esse tradiderūt.
Abortior deponēs verbū est: qn & abortio re
perit: Hierō. in Iob. i. Bos eoz p̄cepit: & nō ab
ortiuit. Ponit nōnūq; (teste Marcel) aborior p̄
A ij.

Abortior. Vnde hic Abortus huius abortus: & hoc abortiu in vno scato. Festus. Abortiu mulieris dicitur: quod non sit tempestiue ortu. Abortus idem sit quod & aborlus: nisi quod (ut tradit Nonius) aborlus est in primis mensibus. Abortus autem prope tempus est pariendi.

Abortio. Require in dictione Abortior.

Aborior. Ibidem

Abortus. Ibidem.

Aborlus. Ibidem.

Abortum. Ibidem.

Abrotoniu: & haec abrotonia declinari potest: propriu fuit mulieris nomen. & cum exili scribitur Abrotonus etiam ex exili scilicet gen. & abrotonu neu. declinat. Lucr. lib. iij. Abrotonique graues & tristis centaurea. Serenus. Pulleiu abrotonu nitida cum malice coctum: genus est herbe.

Abrotonia. Require in dictione Abrotonium:

Abrotonus. Ibidem. Abrotonum. Ibidem.

Abscendo. is. facit in pro abscodi & abscodidi:

in supino absconfu & absconditu: teste Prisci.

Abstineo regit accm vel abltm a vel ab mediare

& nonnunquam gram: ut est apud Horati. in. iij. car.

Mox ubi luxit satis: abstineret dixit irarum.

Abundo ex ab & vndo coponi manifestu est. et

iungit ablatiuo: & nonnunquam gram. Nicolaus in

Homero. lib. iliados. iij. Ingenio valet acris: &

fraudis abundat. Lucilius saty. vi. Quarum &

abundemus rerum: & quarum indigemus.

A ante C

Acanthus cum cexili & th aspirato scribitur. Quidam

fuit puer: conuersus (ut dicunt) in flore sui no-

minis. De quo flore intellexit Virg. aenei. i. cum

ait: Et circumtextu croceo velamē acantho. Ser.

pro dicit esse nomen herbarum quae in assyria nascit

Plinius. Acanthos est topiaria & urbana her-

ba: elato longoque folio: crepidines marginum

assurgentiisque palmarum teros vestiens. Duo autem

sunt eius genera: quorum alterum quidam Melam-

phylum: alij Pederonem vocant. Verum idem Ser. in

pollione: Acanthum dixit esse arborem in aegypto

semper frondentem: de qua Vir. ipse meminit geor-

gi. ij. Et baccas semper frondētis acanthi. Est etiam

Acanthus eadem scriptura: non autem cum th aspirato

& textili: hac videlicet scriptura Achanus (ut scri-

bi praecipit Gasparinus) oppidum in Macedonia

ut Prole. ostendit. Acanthon eadem scriptura: urbs

est Lybiae post Memphin: Testibus Strabone

& Ptolemaeo. Acanthus eadem scriptura: & cum i la-

tino: auis est quae & carduelis dicitur. Vocata est

autem acanthus: eo quod inter dumos vel spinas pas-

scatur. Nam ακανθας graece: latine spina trans-

fertur. Quod confirmare videtur Virg. geor. iij.

dicēs. Littoraque alcyonē resonant: at acanthida

dum: ubi Ser. legi praecipit acanthida ab acan-

tha spina. Sed aralanunda: ab ea quae est in recto

aralanis legendum tradidit Probus super praefatu

Virgilij locum: latinumque dicit esse vocabulum. Sed

falleris Valeri Probe: aut cum omni Aralanis graecum est vocabulum: aut si latinum est (ut asseris) accm graecum aralanunda formare non potest. Placet ergo: ut acanthida legatur: non aralanunda: quod nusquam reperitur. Vnde etiam Calphurn. eglog. vi. ait: Hastule credibile est ut vincat acanthida cornix

Acaliculis. Require in dictione Abextis.

Acathon. Reg. i. dic. Acathus. Acathis. Ibidem

Accerso. sis. tertiae coniuga. & Accersio. sis. quae

declinari potest. Luca. lib. viij. Nil opus est votis:

iam factum accersite ferro. Silius lib. iij. Et fidos cer-

tant obices accersere silua. & in apostolicis acti-

bus legitur. ca. x. Mitte Iopen: & accersi Simonem.

Et tam accerso quam accersio facit in pro accersui: in

sup. accersui. Ho. ser. xij. Quod reditur non accer-

sit: & heres. est autem accersere aduocare adducere

Accersio. Require in dictione Accerso.

Accipiter facit in pro accipitris vel accipitrus: teste

Acer. Requi. in dic. Acus. (Prisci. auis est nota.

Acerbitudo & acerbitas in vno significato acci-

pi possunt: teste Gellio lib. xij. notum atticarum.

Acerbitas. Require in dictione Acerbitudo.

Acernus. a. um. Require in dictione Acus.

Achaia cum th aspirato scribitur: & est tetrasyllaba

dictio. Nam apud graecos iota semper est vocalis:

ut est apud Virg. in initio. aenei. Arma virumque

cano Troiae. Teste etiam Ser. tertius pes dactylus

est. Proper. Et quor Troia tulit vetus: & quor

Achaia format. Oui. her. Ah quotiens dies quam

paup achaea nostra est. Apud latinos tamen quique

per synheresim iota sit consona: ut est illud Oui.

Hero. Vix Priamus tanti: totaque Troia fuit. &

Virg. Vt bello egregias idem disceat vrbes.

Troiaque Oechaliaque. Achaia regio est Graeciae:

quam (teste Hiero. li. hist. i.) Peloponnesus postea

Danaa: a quam Danij appellati sunt: Deinde achaea

dicta fuit: quae & regialis (ut hoc videbimus li-

bro) & Achais vocatur. Ouid. meta. v. Pars ego

nympharum quae sunt in achaida dixit. Potest etiam

declinari haec achaida ab acco graeco formata

sicut persis & persida: Thebais thebaida: Pto-

lomaia ptolemaida: de quibus suis locis videbimus

Ab achaea achaiici: & achui dicti sunt. Oui. me-

ta. xij. Nec phryges exiguo quod achaea dextera

posuit sanguine senserunt. Virg. aenei. i. Antenor

potuit medijs elapsus achuius. Ho. in epi. Quis

quod delirant reges plebsque achui. hi & achei vo-

cati sunt. Luca. li. viij. Ibi sanguis fluxit achaeus. Iu.

Non possunt ferre grites Graecae urbes: quis quora

portio facit Achaeas. Sunt etiam achaei alij quidam po-

puli Sarmatae: ut scribit Ptole. i. cosmographia

Achais. Re. i. di. Achaea. Achaiici. i. di. Achaea

Achaida. Ibidem. Achaei. Ibidem.

Achui. Ibidem. Achates. Reg. in dicti. Agricola

Achilles cum th aspirato: & i latino: & dupli-

cato. i. scribitur: & facit in genuino Achillia